

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Forslagsstillerne mener ikke, at den nuværende udlændingelov i tilstrækkelig grad forebygger, behandler og straffer tvangsægteskaber indgået i Danmark eller i udlandet, hvor mindst den ene part har permanent dansk opholdstilladelse eller dansk statsborgerskab.

For det første er det et grundlæggende problem, at antallet af tvangsægteskaber, hvori herboende unge indgår, endnu ikke er afdækket fyldestgørende. Tilsvarende findes der ikke tilfredsstillende forskning om mekanismerne bag tvangsægteskaber, herunder hvilke redskaber forældre og andre familiemedlemmer bruger til at presse de unge, hvilke unge der er mest sårbare over for dette pres, og hvilke motiver der står bag tvangsægteskaberne hos både herboende og udenlandske familiemedlemmer. Dette betyder, at vi ikke ved, hvor stort det reelle problem er, og at vi heller ikke har overblik over, hvorledes tvangsægteskaberne bedst forebygges, eller hvilken effekt den gældende lovgivning har haft. Derfor ønskes et udredningsarbejde herom.

Et tvangsægteskab er et for meget. Af samme grund foreslår forslagsstillerne, at tvangsægteskaber kriminaliseres i form af en særlig paragraf i straffeloven. Selv om det kan blive vanskeligt at rejse konkrete straffesager, kan et tydeligt signal have en klar præventiv effekt. Det forudsætter nødvendigvis en bred og intensiv oplysningsindsats om det danske samfunds vilje til at straffe personer, som tvinger andre ind i et ægteskab. Ligeledes foreslås et nyt socialt beredskab, der er i stand til at hjælpe ulykkelige unge, som henvender sig til de sociale myndigheder, fordi de lever i et tvangsægteskab eller er på vej ind i et. Endelig indebærer beslutningsforslaget, at der skal iværksættes en international indsats med henblik på at få andre lande til at kriminalisere tvangsægteskaber.

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Til nr. 1 og 2

En klar bestemmelse i straffeloven om tvangsægteskaber skal være et tydeligt signal om, at medvirken til

tvangsægteskab er uacceptabelt i Danmark. Forslagsstillerne ønsker ikke, at nogen borger i Danmark skal leve i et fornedrende og uværdigt ægteskab, hvor samlivet opleves som et overgreb mod den personlige frihed. Ud over den nye bestemmelse i straffeloven skal personer, der allerede lever i et tvangsægteskab, nemmere kunne få dette ægteskab opløst ved henvisning til tvang. Forslagsstillerne erkender, at tvangsægteskaber ikke forsvinder ved, at der udformes en ny lovparagraf, men det vil være et skridt på vejen til afskaffelse af fænomenet i Danmark og skal ses i sammenhæng med en bredere oplysningsindsats og ændringer af forældede kulturmønstre. En sådan bestemmelse kunne udformes efter den model, som justitsministeren har anvendt i lovforslag nr. L 183, folketingsåret 2002-03, tillæg A side 5521, om ændring af straffeloven og udlændingeloven. (Kvindelig omskæring).

Forslagsstillerne finder det nødvendigt, at en kriminalisering af tvangsægteskaber udvides til også at gælde i vore nabolande. EU's regler om arbejdskraftens fri bevægelighed gør det muligt for alle borgere med permanent opholdstilladelse i et EU-land at tage ophold i andre EU-lande. Dette vil kunne føre til, at selve indgåelsen af tvangsægteskabet flytter til det EU-land, som har de mest lempelige regler.

Forslagsstillerne henviser i øvrigt til de nuværende planer i bl.a. England om en eksplicit kriminalisering af tvangsægteskaber. Et samarbejde med England – hvor der udveksles erfaringer både om, hvorledes disse regler bedst udformes og administreres, samt om, hvorledes en indsats på EU-niveau kan gennemføres – anbefales.

Til nr. 3

De pågældende enheder skal samarbejde med Rigspolitiet (se punkt 8). Disse skal ligeledes have et ansvar for at hjælpe udenlandske kvinder, som »dumpe« i hjemlandet af deres danske mand. Kvinderne skal hjælpes til at komme tilbage til Danmark for at blive skilt.